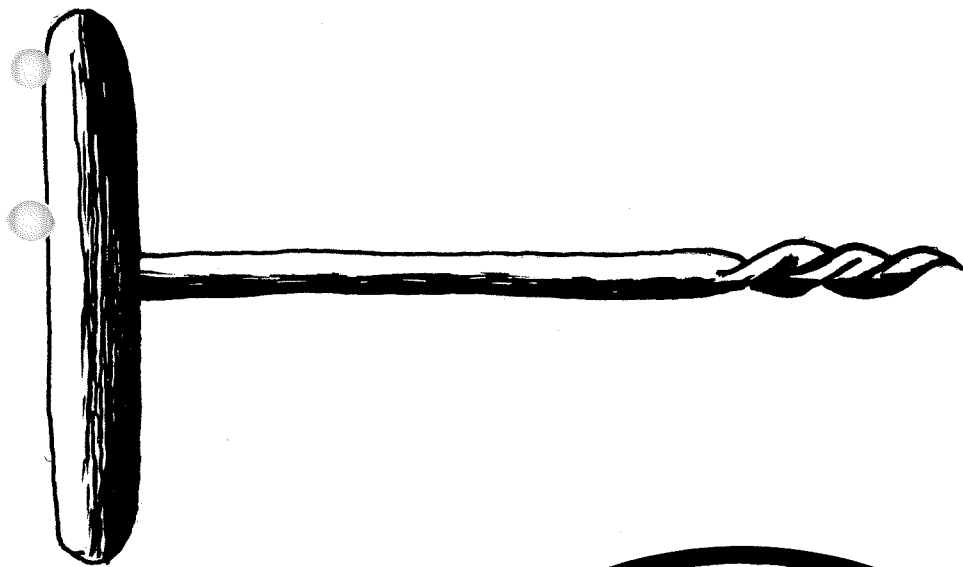

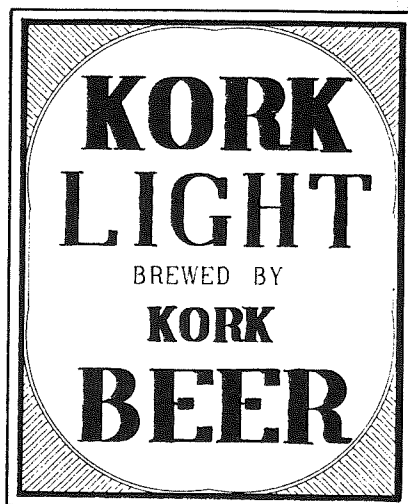
JUHLA KORKKIRUUVI

2 / 86

SISÄLLYS

- 1 Kansi
- 2 Sisällys
- 3 Puheenjohtajalta ja päätoimittajalta
- 4 - 5 Vanhat kiltalaiset muistelevat
- 6 - 7 Lätkä-cup ja urheiluministeri
- 8 - 9 Kotimaan pitkä excursio
- 10 Tutkinnon kehittäminen
- 11 Muikku kalastaa
- 12 Teekkarien hiihto ja purjehdusseura reippailee
- 13 Tekstiili on kova juttu
- 14-15 Remmi-team
- 16-17 Muovitekniikanlaitos
- 18-19 Vappua...Vappua...
- 20-21 50.000 km/kk
- 22- 23 Kavitaatio kävi ulkomailla

2

PUHEENJOHTAJALTA

Killan noin kaksikymmenvuotisella taipaleella on tapahtunut paljon. Ihmiset ovat vaihtuneet, mutta kiltta on pysynyt, ei kuitenkaan paikoillaan, vaan koko ajan itsekin muuttuen ja kehittyen.

Kun killan jäsenmäärä vielä kuusikymmentäluvulla oli alle kaksisataa, on se nyt kahdeksankymmentäluvun puolivälissä jo yli puolen tuhannen. Näin ollen on ymmärrettävää, että killan merkitys ja toiminta on ajan myötä muuttunut melko paljon. Yhtäläisyyksiä alkuaikoihin vielä tosin löytyy.

Kun alussa valittiin isot veljet fukseja opastamaan, niin nykyään valitaan (?) tutorit. Niin se tekniikka edistyy ja kansainvälistyy.

Alkuaikojen fuksivääpelin virka ehti jo välillä unohtuakin, nykyään fukseja hoivataan ja komennetaan nimikkeellä fuksiministeri. Lieneeko nimen vaihtumisen syynä ko virkaa hoitavan teekkarin sukupuoli, vaikka kyllä Mervistä armeijaankin leipiin olisi, ainakin komentoäänän perusteella (näin pari fuksipoikaa).

Laulamista ja saunomista ei tietystikään ole unohdettu. Kahdeksankymmentäluvun teekkari laulaa koneteekkareiden ikiomasta laulukirjasta Wirsusta ja saunoo Ylioppilaskunnan omassa teekkarisaunassa.

Eteenpäin ollaan siis menty, monista harhaaskelista huolimatta

teenpäin ollaan siis menty, monista harhaaskelista huolimatta.

Joskus tuntuu siltä, että tämän päivän konekiltalainen pitää itsestäänselvyytenä monia sellaisia asioita, joita kaksikymmentä, tai kymmenen vuottakaan sitten ei osattu edes uneksia. Mitä olisi konekiltta nykyään ilman kiltahuonetta, tenttiarkistoa, kirjoituskoneita, puhelinta, prujukoneita, etc. Kiitokset näistä kuuluvat kaikille vanhoille kiltalaisille, erityisesti niille aktiiveille, jotka aikaa ja vaivaa säästämättä ovat konekillan hyväksi toimineet.

Nyt kuitenkin ei ole työnteon, vaan juhlinnan aika. Nostakaamme siis malja kaksikymmenvuotiaalle Koneenrakentajakillalle.

Anne
Anne

KORK:N PUHEENJOHTAJAT 1968-86

- 68 Rainer Toiminen
- 69 Esa Mäenpää
- 70 Pauli Vainionpää
- 71 Heikki Laitinen
- 72 Mikael Piekkala
- 73 Pentti Kaloinen
- 74 Jukka Tamminen
- 75 Mikael Franck
- 76 Antero Alku
- 77 Antero Alku
- 78 Sakari Oja
- 79 Pekka Pohjonen
- 80 Kari Mikkela
- 81 Markku Lähde
- 82 Sampo Korppoo
- 83 Minna-Liisa Vesanen
- 84 Jyrki Vilo ja Kati Ollila
- 85 Jouni Virta
- 86 Anne Aaltonen

PÄÄTOIMITTAJAN SANA

Mielihyvällä merkille panin että vanhat parrat eivät ole unohtaneet opinahjoaan vaan suorastaan kilvan tarjosivat juttujaan, onneksi saapuneista kahdesta artikkelista ei tarvinnut suorittaa karsintaa...

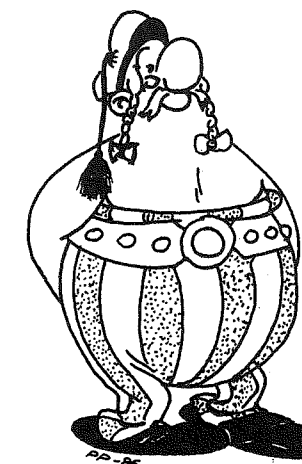
Kiitän mainostajia jotka antoivat tuensa konekillaalle ja samalla koneteekkareille

Kevään ehdottomasti eniten kannatusta saanut tempaus oli moottorikerhon tempaus tekniikan puolesta, jolloin Fordin sponsoroima Transit sai kyytiä 50000 km/kk. Osallistujia tempaukseen oli yli 150 kpl.

Nähtäväksi jää onko VAPPU ainoa tempaus jolla tämä suosio ylittyi...

Loput artikkelit löytyvätkin lehdestä, että hyvää kevättä teille kaikille

toivoopi: PT

3

Tervehdys täältä!

Jonkin verran on varmaankin vettä virrannut Tammerkoskessakin sen jälkeen kun viimeksi tentin läpäisin, niin vesi sinne teidän koskeenne tulee täältä. Nerokas keksintö tuo Golf-virta (Jounille terveiset). Maailman suurin kaukolämpöjärjestelmä. Tehoa riittää niin paljon värkissä ettei ole kannattanut edes putkittaa. Avo-ojassa vaan. Onkohan tšekäläiset suunnittelijat olleet vesitekniikan kurseilla siellä. Ihonväri on ainakin sama. Minä en ainakaan tullut huomanneeksi, että niillä kurseilla olisi ollut naisinssejä mukana. Ei syy voi olla ainakaan tietotaidossa, sillä kyllä heillä tuntuu olevan tekniikka hallussaan, ainakin kone-elimet ja virtausoppi.

* * * * *

Näin monta tähteä näin toissa iltana etelän ristissä kun katsoin sen heijastumaa vanhan hiekkapuhalletun pullon pinnalla.

Tässä on horisontti viivan näköisluonnos saaren eteläkärjestä katsottuna. Toistuuko akvamariinin sininen vesi oikean sävyisenä. Entä vaalea korallihiekka? Kuten huomaatte on yläosaton rantamuoti keksitty täällä, huom! myös naisilla.

\$\$\$\$\$\$\$\$\$ \$\$\$\$\$\$\$\$

Veroista en viitsi puhua. Eivät tunne kyseistä Roomanvallan aikuista antiikkista riistojärjestelmää. Kyllä meni veroilmoituskotaito, ja vielä kalliisti opittu, hukkaan.

Korkkiruuvien päätoimittajana olemisesta tämä ajatus tänne tulosta oikeastaan sai alkunsa. Terveiset vaan Anna-Liisalle. Sopivaa aivovoimistelua harjoitettua totesinkin, että joko täytyy tehdä elokuva tai keksintö, joka toisi ekan miljoonan. No elokuvaa en tehnyt.

"Turhaa kuin elämä itse"

Korkkarin, tekniikan korkeajännityksen, päätoimittajana tein kaksi lehden taittoon liittyvää keksintöä. Keksintö nro 1: kun tekee pahvista sopivan nurkista hiukan pyöristetyn pahvisabloonan, niin tulee paljon siistimmät marginaaliviivat kuin mainiolla edeltäjälläni Vesa Hämäläisellä. Keksintö nro 2: kun jättää marginaalit kokonaan pois, niin säästää tilaa noin kolmekymmentä %.

Kovaa työtä tähän tämä on, mutta jonkun sekini on tehtävä. Gregg Eawley tienaa dollarin keholla Miami Beachin uimarannalla Floridassa ruiskuttamalla selässä kantamastaan tankista aurinkoöljyä sitä tarvitseville vartaloille. Hintaan sisältyy öljyn hierominen auringonpalvojan hikeä tirisevään ihoon.

Korkkarin linjana oli aikoinani: kaikki 11cm leveät jutut julkaistaan. Kaikki jutut julkaistiinkin sitten 11cm leveänä. Ylileveistä leikattiin liiat pois. Terveisiä Säiläkiven Jaakolle.

Ahkerimpia avustajiani olivat Reso Lammi ja Heikki Turunen, joka toimitti edelleenkin uraa uurtavaa tieteellistä ajattelua osoittavaa sarjajulkaisua "Eetterin fysiikka". Sarja käsitti reunan pyörteen käyttäytymistä molekyyliatasolla, jatko-osakin lienee valmistunut.

Erinomaisia piirroksia toivat nimim. Iiku ja edellä mainittu Vesa Lihavainen. Vielä täytyy mainita Riippumaton ylioppilaskunta solidaarisuus, joka jakoi arvioita ylioppilaskuntamme silloisesta ja nykyisestäkin tilasta.

Tervehdys myös niille jotka lukevat tämän, ja muillekin killan merkkihenkilöille.

JOHANNA *[Handwritten signature]*

P.S. Kuvassa oleva kaveri toimii lisensioimillani laitteille ja kehittämillani menetelmillä.

Sama sika

Tietäisivätpä totuuden

V.H. 1986-03-28

KoRK:in 20-vuotisjuhla-julkaisu

Kun tulin taloon syksyllä 1979, sain käsiini ensimmäistä kertaa Korkkiruuvien. Lehden kannessa ravasi tupsulakkinen pojankoltainen, kiire näytti olevan. Kuvastihan tuo kansilehti vallan mainiosti fuksipoikasen mielialoja, ei tahtonut aika piisata ja mahdottomimmalta tuntui, kun olisi pitänyt olla kahdella luennolla yhtä aikaa. Silloin tuntui mahdottomalta ajatus siitä, että aikaa liikenisä vielä kaiken maailman kiltatoimintaan.

Eipä oltu eletty kuin neljä kuukautta, kun huomasin olevani Korkkiruuvien kuvittajia - homma ei työmäärällä rasittanut ja oli mukavan rentouttavaa väliin piirellä. Olihan toki piirtämistä korkeakoulunkin puolesta järjestetty, oikein useamman opintoviikon verran.

Kuluipa siinä vuosi varsin tiiviin opiskelun merkeissä. Joulukuussa 1980 ilmeni, että jotenkin käsittämättömällä tavalla olin lupautunut kiltani hallituksen tiedotusvastaavaksi. Sehän tarkoitti sitä, että ei riittänyt enää parissa minuutissa piirretyt epäselvät ja tuhruiset kuvat, vaan oli tartuttava oikeita henkilöitä kurkusta kiinni ja patistettava ja kiristettävä juttuja mitä erilaisimmilla verukkeilla. Hallituksen jäsenet kirjoittivat hyvin - ja huonosti. Olihan oma aktiivisuuteni hallituksessa sentään vastapainona - en ollut niitä parhaimpia kokouksiin osallistujia.

Kaikkein helpointa lehden tekemisessä oli ehkä juttujen hankinta. Niukastihan niitä tuli, mutta eipähän odotusaikainen peukaloiden pyöritys liikoja energioita sitonut. Vaikeinta hommassa oli taiton aloittaminen. Yleensä riittävän motivaation löysi Rautatiekadulta punakorkkisessa pullossa. Parasta tässä toimitusmenetelmässä oli se, että juttujen suhteen ei tapahtunut turhan

kriittistä suodatusta. Ehkäpä sensuurin puutteen vuoksi pääsi Korkkiruuvien kautta ilmaisemaan ajatuksiin vallakumouksellinen Riippumattomat Ylioppilaskunnat -järjestö. Tällainen avoin kanava sai ylioppilaskunnan hiekkalaatikkopolitiikkojen housut tutistamaan, sillä eihän koskaan aikaisemmin ylioppilaskunnan arvostelijat olleet saaneet ääntään julki niin arvovaltaisessa ja laajalevikkisessä julkaisussa kuin Korkkiruuvien.

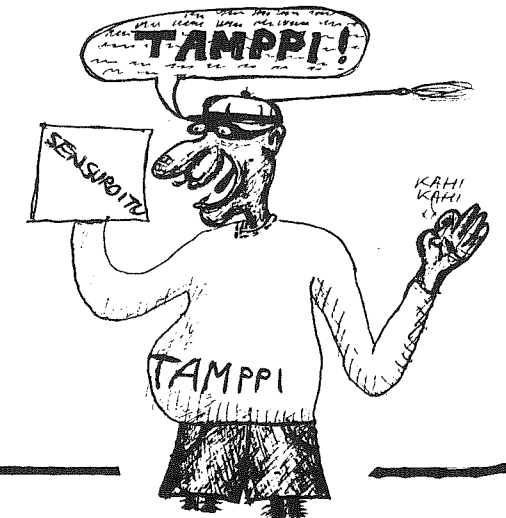
Aivan mukava vuosi se oli, eikä tiedotusvastaavan hirvittävän suuri vastuukaan kyennyt häiritsemään opiskelua, joka eteni aiempaan tapaan. Eikä edes punakorkkiseen pulloon pakattu toimitusmotivaation lähde kyennyt suistamaan minua kaidalta teiltä, vaikka Tampereella onkin aika paljon siltoja. Tätä päivää eläessään ei voi kuin haikaillen muistella opiskeluaikaa, jota ei enää tule - ei vaikka yllättäen huomaisikin toimittavansa jotakin työpaikkajulkaisua.

tern
Vesa Hämäläinen

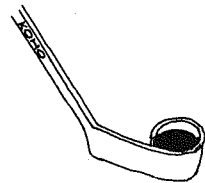
TAMPPI TULEE!!!

Jäikö fuxipisteiden keruu viime tippaan? Ammottaako fuxiivikorttisi tyhjyyttä, hä? Älä huoli, me BLEBEIJIT huolimme puolestasi. Vastuuntuntoisuudessamme tarjoamme sinulle paitsi auttavan karvaisen kätemme ja fixupisteitä, myös naposteltavaa, virvokkeita, mainetta sekä viehättävää seuraa. Voitko enempiä enää vaatia? Tule siis pakkaamaan TAMPPIA jonakin päivänä välillä 17.-22.4. Näin sinulle tarjoutuu samalla mahdollisuus tutustua TAMPPIIN ennen muita, eikös kuulostakin hienolta? Lisäksi AHKERIMMAT PALKITAN! Myös Tampin MYYJIÄ kaivataan kovasti. Myöjä saapi viisi mk/myyty lehti. Eli tässä annamme sinulle oivan mahdollisuuden rikastua nopeasti ja kunnioitusta herättävästi. Parhaat kauppiat palkitaan lisäksi mm. viihde-elektronikalla.

Tule kuuntelemaan tarkempia tietoja oheisista asioista TAMPPI - INFOON 17.4. (torstai) klo 12.30 konetalon salissa 1702

Lätkäcup

Koneenrakentajakillan perintitä sävyttivät väkivaltaisuudet. Maan alla pelatussa lätkäcupissa jaettiin kaiken kaikkiaan 14 jäähyminuuttia, joista 2 koukkauksesta ja korkeasta mailasta sekä 4 mailakampista ja pelkästä väkivaltaisuudesta. Ikävistä levottomuuksista huolimatta turnaus sujui hyvin.

12.02 pelatun hegemoniataistelun aloitti mustiin sukkahousuihin pukeutunut pj. Anne Aaltonen vaarallisen näköisellä sutaisullaan. Vuosikurssit I, II ja III saivat koottua täydet joukkueet, mutta kurssit IV ja N yhdistettiin pelaajapulan vuoksi. Vahvistuksena paikalla oli kohua herättänyt helsinkiläiskiekkoilija J. Vilo.

Turnaus pelattiin hallin molemmissa kaukaloissa, joten se saatiin vietyä läpi yksinkertaisena sarjana peliajan ollessa 25 min.

VÄKIVALTAISUUKSIA HERVANNAN JÄÄHALLISSA

Tasaisinta ja varminta peliä esitti yhdistetty IV-N joukkue voittamalla kaikki pelinsä, vaikkakin otteista näkyi selvästi opiskeluvuosien mukanaan tuoma hitaus ja räväkkyden puute.

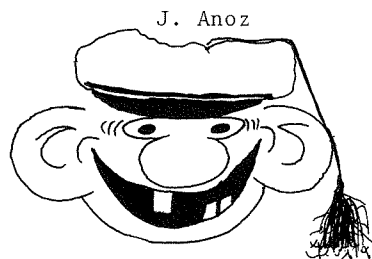
III-kurssi oli tasapaksuin keskinkertaisilla panostuksillaan. Sisukasta yritystä ja mahdollisia maaleja esitti II-kurssi, joka yleisön suosikkina innostui ajoittain punainenmylly -tyyliseen kiekkoiluun. Fuksijoukkue ei yrityksistä huolimatta pystynyt vielä orientoitumaan tarpeeksi.

Lopputulokset:	I - II	0 - 7	
	III - N	2 - 3	
	II - N	1 - 3	
	III - I	8 - 4	
	II - III	5 - 1	
	N - I	2 - 1	
Lopputilanne:	N	8 - 4	6
	II	13 - 4	4
	III	11 - 12	2
	I	5 - 17	0

Pistepörssi:	Järvenpää III	5+1
	Sutinen N	4+2
	Orpana II	4+0
	Mikkela N	2+2

Parhaina palkittiin tikkareilla: Mikkela N, Järvenpää III, Orpana II ja Pihamaa I. Ottelet tuomitsivat hyvin huomaamattomasti T. Tarkkio RII ja V. Suihko SII. Yleisöä oli 6 + huoltohenkilöstö.

Mestarijoukkueessa pelasivat: Mikkela, Sutinen, Räsänen, Kesäläinen, Vilo, Lähde ja Sommarberg.

24-TUNNIN KAUKALOPALLOTURNAUS

Epätarkkuutta pöytäkirjoissa -
peli päättyi 145 - 309

Ulkoilupäivänä pelatun kaukalopallon 24-tunnin haasteottelun, kone I-II vastaan muut TTKY:n jäsenet, tarkistuslaskennassa löytyi useita virheitä. Pelin ilmoitettiin päättyneen 143 - 314, vaikka oikea tulos onkin 145 - 309 edelleen haastettujen eduksi.

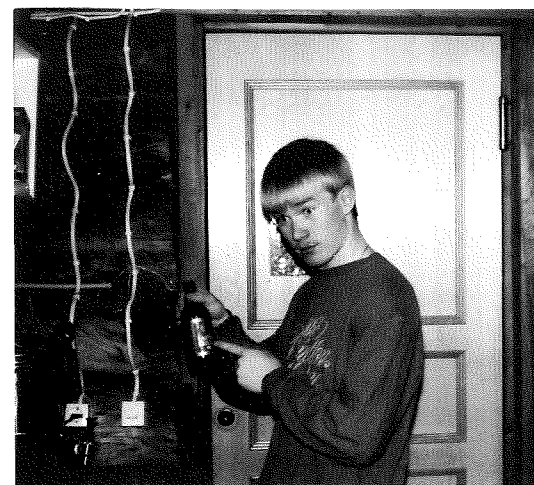
Haasteottelun tarkoituksena oli jo toista kertaa kaukalopallon tunnetuksi tekeminen ja teekkariliikunnan vireyttäminen. Tapahtuman aikana Ahvenisjärven kaukalon laidalla soitettiin pelimusiikkia, myytiin TVIK:in toimesta otettavaa ja makkaraa, sekä seisotettiin kamiinatelttaa tyhjän panttina. Yleisöä oli - koko ajan. Alussa runsaastikin.

Hanska ja sormet

Pelin aloitti TTKY:n pääsihteeri J. Isoniemi, minkä jälkeen se eteni tasaisesti, haastettujen venyttäessä ensimmäisellä minuutilla saamaansa etumatkaa, keskeytyen auraustaukojen, teekkarihymnin ja lehtikuvausten lisäksi vasta lopussa. Kiihkeimmillään kamppailu oli illalla klo 20-21.30 haastajien tasoitustaessa miltei peräjälkeen 14 maalilla ja aamulla klo 6.00-13.00, jolloin aikavälin tulos oli 131-71. Viimeiset 2 tuntia olivat vanhempien maaliruiskailua 5-40.

Tapahtumaa häiritsi 25 C pakkanen ja jään kuluminen ja halkeileminen. Poliisilta saatiin kuitenkin olla rauhassa. Pakkasen takia jouduttiin muutama aamutunti pelaamaan vajailta.

Osanottajia turnauksessa oli toista sataa, valitettavasti vain illalla liikaa ja aamulla liian vähän. Mailoja rikottiin taas sopivasti ja käsiä vain yksi. Makkaroitakin jäi syömättä.

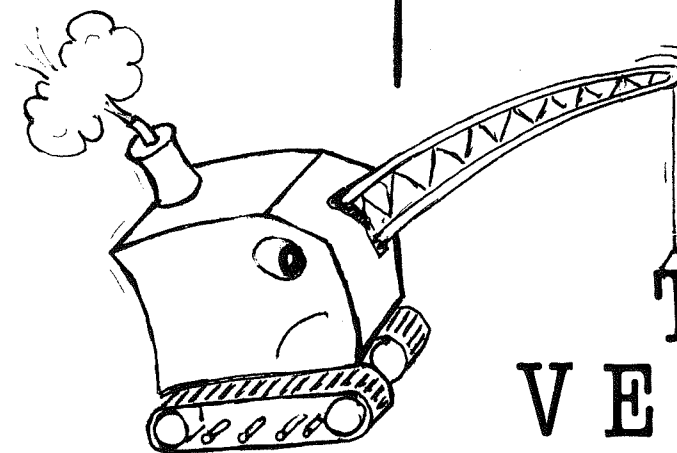
Vähäsen vinoon,
paljon eteenpäin

Hyvvee Pävee!

Hyvät Konekiltalaiset ja muut lukijat. Kirjoitan teille nyt aivan ensimmäistä kertaa. Nimeni on Pekka ja olen Savosta. Olen siis Olvin miehiä, vaikka piilokamera kuvasi minut lappalaisen kultahipun kanssa, eli siis hyvä mies kuin mikä.

Hommahan kävi niin, jotta Jani sai vakanssiyliannostuksen ja päätti karsia hommia jo pelkästään virkatie- ja käskyporrasongelmien vuoksi (vrt. itse itseäni komentaen). Niinpä kämpäkaveri tarjosi mahdollisuutta parrasvaloihin ja sitä kautta maineeseen ja kunniaan killan urheiluministerinä. Ministerititteli kuulosti niin hienolta, että minähän suostuin kyllä. Mutta älkää peljätkö, minä ilmoitan teille suuren ilon: hommat jatkuvat suunnilleen vanhoja latuja. Että näinäkään.

Pekka, Savo

VAALEA

VE TELYS

.. ja väki hymyili

KOTIMAAN PITKÄ EXCURSIO

Aluksi: mikä J U K O L A U T A teitä nyreröitä vaivaa. On se ihmeellistä, kun ihmiset ilmoittautuvat matkalle, eivätkä viitsi lähteäkään ja eivätkä pyyhi nimeään pois. Elikkä jos lähdet matkalle ja myöskin todella myöskin lähdet, niin laitat nimesi vasta sitten listaan.

Toiseksi: olen havainnut täällä meitin koulussa olevan hyvin paljon passiivisia nyreröitä, jotka eivät osallistu mihinkään, eivätkä es' lähde excursioille. Mikähän lie neekin syynä.... MENE ITSEESI TEEKKARI, jotta tuota nimikettä voisi susta edes käyttää....PALAUTETTA !!!!!!!!!!!!!

Sitten itse meidän iki-ihanaan excursioon. Lähdimme matkaan keskiviikkona 26.2. armon vuonna 1986 ns. Teknilliseltä korkeakoululta Herwoodista aamu kuudelta. Päästyämme keskustorille havaitsimme yhden henkilön jääneen nukkumaan Herwandaan, jotenka hyvä hyvyttämme käväisimme noutamassa tämän hyväkkään liljankukkasemme mukaan matkaan.

Ajelimme rakkaalla bussillamme Pohjanmaalle Yli-Härmään, jossa tutustui Junkkariin. Tämä pulju rakentaa kaikenlaisia lähinnä traktorin perään liitettäviä maatalousvälineitä. Tehdaskäynti oli melko mielenkiintoinen huolimatta talvilomista ja myöskin kahvin tarjoilemattomuudesta, mutta meillä oli mukavaa. Varmasti kaikkia "rannalle jääneitä" harmittanee meidän saamamme 50 kpl ainutlaatuisia Junkkari-mustetäytekyntiä.!

... PELKKÄÄ SULAA...

... KALAJOEN HIEKOILLA...

Jatkoimme matkaamme Ouluun, jossa kävimme oluella, saunoimme ja pidimme mukavaa paikallisten teekkareiden kanssa.

Torstiaamu.....klo 6.00.....heräimme, jos heräimme, heräsimme kuitenkin yövyttyämme opiskelijasuntolan kerhuhuoneella. Tieteenkin pirteinä kuin peipposet lähdimme kohti Raahea ja Rautaruukkia.

Tutustuimme raudanvalmistukseen Rautaruukin vaatimattomalla tehdasalueella, jossa pisinkin tehdashalli on vain 930 metriä pitkä. Oppaanamme oli kerrankin tosi huumorimies, joka myös osasi hommansa.

Tyytyväisinä näkemäämme ja vatsat täynnä suuntasimme Bussimme kohti Vaasaan. Ai niin Ouluun tullessamme kävimme Kalajoen hiekoilla jotka kylläkin olivat lumen peitossa, eikä kukaan tiettävästi käynyt edes lumikylvyssä. Saavuimme Vaasaan ja menimme Strömbergille, jossa tutustuimme työvälinetehtaan nykyaikaiseen tuotantokalustoon. Tämän jälkeen menimme syömään (ja juomaan) Strömbergin tarjoamalle aterioimishetkelle hotelli Coronetiin. Vi bar njutade.

"Parissa viikossa oppisi enemmän"

Tyydytetyämme itseämme em. paikassa (siis sisäisesti), menimme meille varattuihin VOASin saunakabinetteihin ja saunaan, joiden löytämisessä oli kyllä hienoisia vaikeumuksia, mutta perille päästiin ja saunottiin, jonka jälkeen soimme itsellemme pullollisen olutta (vain yhden tai ainakin melkein).

Perjantaiamuna heräsimme reippain mielin ja täysissä hengen ja ruumiin voimissa. Edellisellä yönä eräs neiti katiska poistui joukostamme (myöhemmin kuuliimme ja näimme, että Tampereelle ja vielä elävänä toim.huom.)

Alastomuutta ja tropiikkia

Vuorossa Wärtsilän dieselmoottoritehdas; saimme rankkaa ammatillista näkemystä Suomen teollisuuteen (voi sinua, joka et ollut mukana). Iltapäivällä Ylöjärvi ja Ylöstehtaat, joka valmistaa maatalousvälineitä: näimme miten rautakin voi maata lattialla: luetaanpa siis lisää teollisuustaloutta ym. Yrityksen ongelmana olivat selvästikin tuotteiden kausiluonteisuus ja siitä aiheutuvat tuotevarastot ja muut ongelmat, vaan eipä mikään aina niin helppoa ole. Yhtiöllä näytti ja tuntui menevän melkoisen hyvin tai ainakin meidän niin annettiin ymmärtää.

.....kun on kolmenkin päivän putki takana, ei alallaan pysy lakana.....

On perjantai-ilta ja palailemme kohti Hervantaa mielet täynnä puhtaasti rautaisia ajatuksia Suomen teollisuudesta ja rautatehtaan perustamisesta....pitäisiköhän mennä pankinjohtajan puheille, että saiskos sitä 25 miljardia lainaksi, vois' maksaa myöhemmin....

Myöhemmin illalla kello kahdenkymmenen jälkeen kävimme vielä kahden miehen excursiolla elintarvikeliike Jorissa, jossa Jori itse esitteli kauppansa toimintaa ja varastoja, ja esitimme tiukkoja kysymyksiä.....
.....pyysi käymään toistekin, sanottiin, että tullaan koko koulu... tervetuloa.

Elegantti ilonpito

SILIMÄT SIRRILLÄÄN HE MATKASIVAT HALAKI SUOMEN...

Voi sinua poloista, joka et ollut mukana näkemässä kaikkea sitä, mitä me näimme: kolmen päivän aikana koimme Junkkarin hurman, Pohjanmaan lakeudet, Pietarsaaren pizzat, jäätyneen meren, emme jäämerta, kylläkin sulameren, Oulun huumen, Raahan raudat, Vaasan kojeet ja naiset, Koskenkorvan tehtaat ohimennen, Ylöjärven sykkeen ja Hervannan kuumen poltteen.....

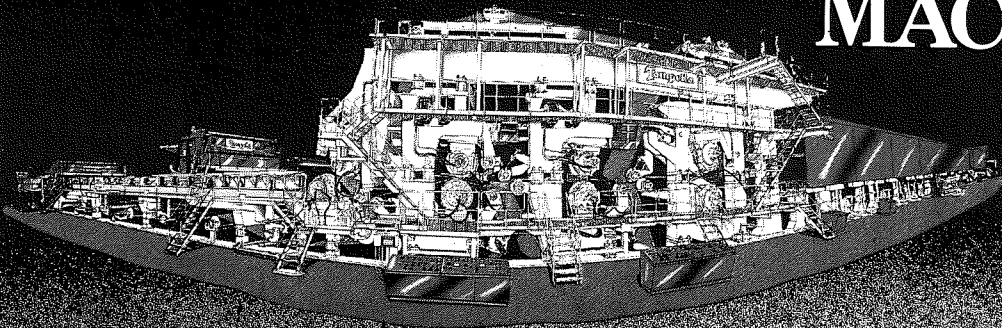
Uusia excursioita tulee, jotenka lähtekää mukaan: ette tule katumaan.

Juhani Palmu

toivoopi excursioministeri Juhani Palmu

POWER IN PAPERBOARD MACHINERY

Jampella

TOIMENPITEITÄ TUTKINNON KEHITTÄMISEKSI !

Viime vuosikymmenen loppu oli tutkinnon-uudistamiskeskustelun kulta-aikaa. Paljon puhetta, vähän villoja. Ehkä ilmapiiri oli tuolloin vielä niin herkkä, että suhtautuminen kaikkeen yliopistoja ja korkeakouluja koskevaan oli hyvin varovaista. Niinpä tutkinnot jäivätkin entiselleen – lukuunottamatta pakollisia termien ja sanojen muutoksia. Jälkikäteen arvioiden näin saattoikin olla parasta.

Ajat ovat muuttuneet. Keskustelu on jälleen vilkasta, mutta uudistusasteet ovat harkitun varovaisia. Tästä huolimatta uudistuksiin ollaan valmiita. Varovaisuuden hyvin ymmärtää, kun muistaa peruskoulu-uudistuksen kiemurat ja sekoilut.

Mitkä seikat sitten ovat vaikuttaneet uudistustarpeeseen?

Kansainvälinen kilpailu on luonnollisesti koko ajan kovenemassa. Tämän lisäksi on myös kansainvälinen yhteistyö niin kaupan, tuotannon kuin tutkimustyön alalla lisääntynyt. Viime vuosina on solmittu useitakin tieteellistä yhteistyötä koskevia kansainvälisiä sopimuksia Suomen ja muun maailman välillä. Tätä taustaa vasten huoli kotimaisten tutkintojen tasosta kansainvälisessä vertailussa on vähintäänkin ymmärrettävä.

Korkeakoulujen kehittämistä koskevan puitelain aikaraja kului umpeen tämän vuoden alkuun mennessä. Kyseinen laki sisälsi korkeakoulujen resurssien lisäämisen tavoitteet menneellä kymmenvuosikaudella. Lain edellyttämien toimenpiteitten toteuttamisesta ovat useimmat pettyneitä. Lain käsittämänä ajankaksona korkeakoululaitos on kuitenkin saavuttanut lopullisen laajuutensa. Nyt on aika panostaa laatuun.

Korkeakoulujen sisäisen hallinnon kannalta on keskeistä myös eräänlaisen epävirallisen tulosvastuun muodostuminen. Korkeakoulu kilpailevat keskenään koulutuksen tasosta. Tämä on ehkä selvimmän havaittavissa teknillisissä korkeakouluissa, joihin on muodostunut päällekkäisiä opetusaloja voimakkaan laajenemisen aikana. Kilpailu sinänsä on hyväksi, kunhan kukaan ei siinä häviä. Näinhän ei ole toistaiseksi käynyt, vaan kaikki ovat vielä hyvin kilpailussa mukana. Tulostavasti voidaan ymmärtää paitsi koulutuksen tasoon liittyviä vaatimuksia myös lyhyeen läpimenoajan liittyviä vaatimuksia. Valmistumisajathan ovat huolestuttavasti – valtiovalan mielestä – pidentyneet. Ilmeisesti tällä hetkellä koulutetun työvoiman tarve ylittää tarjonnan. Opetuksen tehostamista tuskin kukaan vastustaa, kunhan tehostamisesta koituvat haitat pystytään välttämään.

Jouini Virta

Jouini Virta

Taisi tulla vähän liian pitkä, mutta saksiksi vapaasti juttu sopivan mittaiseksi. Olin muuten juuri pääsemässä asiaan.

Reumayhdistys hankkii jäseniä

MUIKKIS!!!

Pian on pilkinnät pilkitty. Hätäisimmät voivat vielä kahlata luodolle kuten Nasarettiläinen aikoinaan. Muilla tyyleillä tulee helposti tehtyä pohjatutkimuksia.

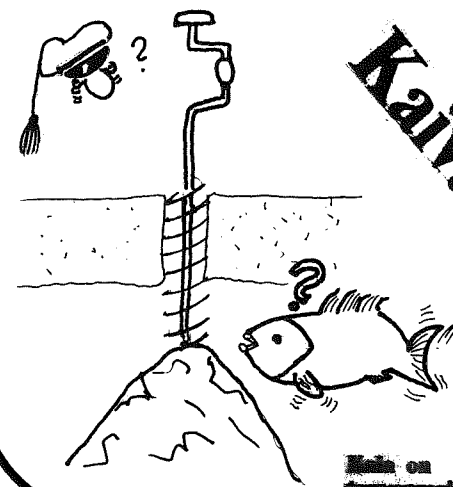
Teekkarien metsästys- ja kalastusseura MUIKKU teki tässä taannoin varsin onnistuneen pilkkiretken Säkylän Pyhäjärvelle. 11-henkinen nykyjäseurye rykäisi itsensä Lomasäkylään 27.3. ja viipyi paikalla muutaman päivän. Oppeja oli otettu pilkkijöiden pyhästä lehdestä, Nykypostista.

Täällä elämä on vapaampaa

Ilmasto oli mitä todennäköisin: pilveä leijaili ilmassa enemmän kuin aurinkoa. Kalaa järvi ei suostunut tyrkyttämään, joten tyrkytimme vedeneläville omia kikkojamme. Hartiat vain väsähtivät, eivät tosin kalojen päämasta vaan kairattujen reikien määrästä. Kikkojen määrä saatuihin kaloihin nähden oli varsin suubi. Kaloista parhaiten söi kiiski, jotka olivat lisäksi tosi suuria. Niinpä kalakassin sisällön kiiskikonsentraatio kohosikin ajoittain yli 95:n. Lohtakin saatiin yhdeksän kappaletta: kahdeksan siikaa ja yksi kuore.

”Parhaani yritin, mutta...”

Matkan ainoat merkittävät menetykset olivat kadonneet kaksi pilkkiä. Toisen vein minulta todistettavasti kala, tosin avannon rakenteella oli osuutta asiaan. Toinen, Mormu-Miikan pilkki tarttui joko puuhun tai vastaan tulevaan ayttoon. Menetykseksi voidaan laskea ne parikymmentä kairattua kierrosta, jotka veivasin, tosin en omalla kairallani. Menetyksiä koki myös kivi jota vasten terää veivasin.

Kivi on tarkoituksella

Rakas päiväkirja

Suomalainen syö kalaa 31 kiloa vuodessa

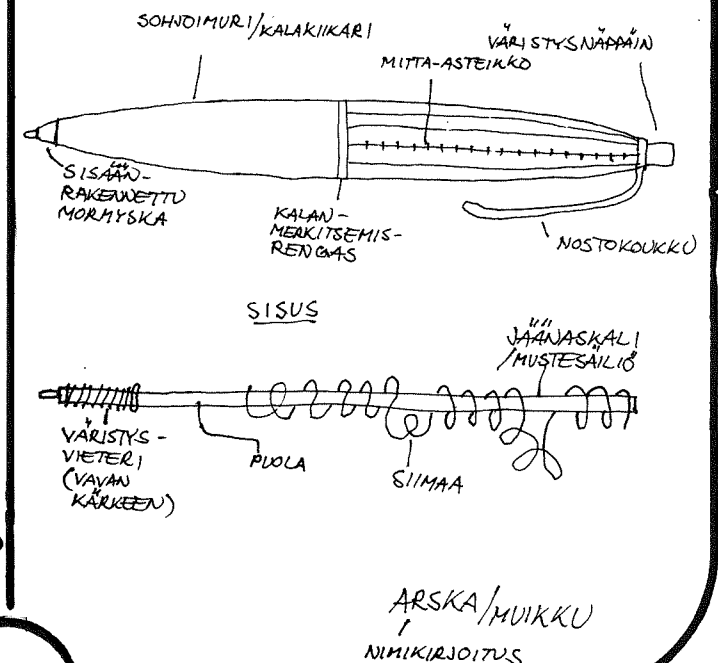
Matka onnistui jopa niin hyvin, etten ole vielä edes harkinnut lyhyen, mutta ah niin kalaisan pilkkiruuan lopettamista. Olinhan sentään saanut siian (vrt. kuulakärkikynä).

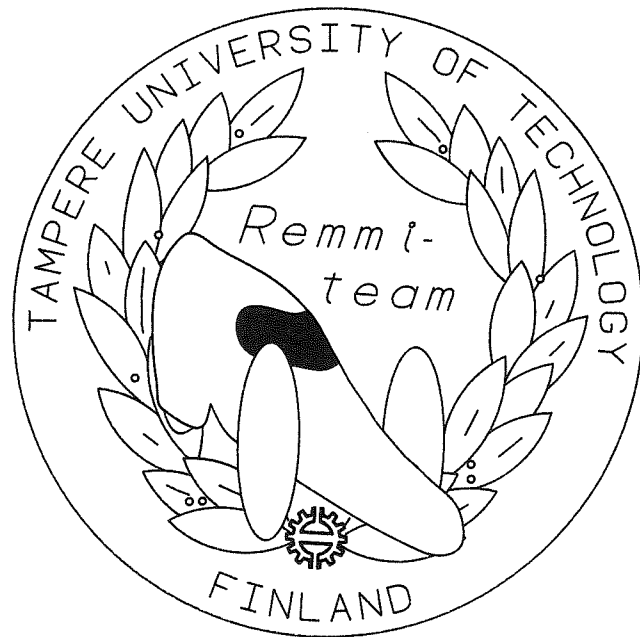
KEVÄÄN KUUMA SUKSEE!

Tiedoilla tuloksiin

Juttuni lopuksi esittelen uuden, jopa multistavan sekä pienikokoisen pilkkivavan. Sillä voi kirjoittaa, kuten kuulakärkikynällä. Siiman voi piilottaa aukikierrettävän kotelon sisään. Vapaan asennetaan kärkeen kuulakärkikynän vieteri, jotta kaikkein äännettömmänkin vesiliion läsnäolo voidaan rekisteröidä. Tarvittavat väristykset saadaan aikaan napsuttelemalla vapaa kuulakärkikynän tapaan nappia painamalla. Päässä on myös nostokoukku, jolla voidaan saalis nostaa ylös käsiä suttaamatta. Parhaissa malleissa on myös ns. sisäänrakennettu mormyska kynän kärjessä. Pilkitysvavan holkimaista etuosaa voidaan käyttää sohjoimurina, jos vain keuhkot ja poskipussit kestävät. Taitavat miehet ja naiset myös mitaavat ja punnitsevat saaliinsa uudella monikäyttöavullaan. Myös kalapoliisin antamaan sakkolappuun on uudella kalastusvälineellä ilo kirjoitella.

Alla selventäviä (?) kaavakuvia tuotteesta.

KOHTI MINIMIKULUTUKSEN MAAILMAN ENNÄTYSTÄ: REMMI V

TKK:n konetalon kellareissa on Remmi-team rakennellut ajokkejaan jo liki 10 vuoden ajan. Menestys on kotimaassa ollut suvereenista luokkaa lukuunottamatta joitain epäonnistuneita kisoja, joissa ei ole saatu hyväksytyä suoritusta lainkaan.

Kansainvälisissä kisoissa on Remmi myös menestynyt aina vähintäänkin kohtalaisesti. Hyvä menestyminen on tietysti aina motivoinut yrittämään parempaa tulosta ja jatkamaan suunnittelua uusien ratkaisujen löytämiseksi. Remmin paras tulos on vuodelta -84 Englannin Silverstonen radalla ajettu 0.132 litraa/100km. Suurin osa maailman parhaista tuloksista on ajettu juuri tuolla radalla. Silverstonen rata soveltuu bensa pihistykseen oivallisesti loivien mutkien ja tasaisen ja pinnaltaan sileän ratansa ansiosta.

Remmiteam ei ole koskaan kuvia kumarrellut vaan on ennakkoluulottomasti pihistellyt kilvan huipputekniikkaansa hiovien autotehtaiden kanssa. Remmin aikaisempia saavutuksia Englannissa korostaa myös se pieni yksityiskohta, että Englannin ja Ranskan kisoissa on sallittua käyttää sähköstarttia moottorin käynnistykseen.

Suomessa se oli aikaisemmin kiellettyä ja Remmin starttaus, uudelleen kiihdytyksen ja rullauksen jälkeen, tapahtui kytkintä nostamalla, joka tietysti vaikuttaa kulutukseen; jopa 10 %. Remmi kokeili sähköstarttia jo Ranskassa viime kesänä, ja Turussa tämän vuoden kisoissa on sähköstartin käyttö sallittua.

Vähästä on vaikea enää paljon pudottaa ainakaan virittelemällä ja säätämällä, todettiin Remmissä ja toista vuotta sitten aloitettiin suunnittelemaan kokonaan uuden sukupolven ajokkia: REMMI V. Lähtökohdina todettiin oman kehitystyön olevan siinä vaiheessa, ettei mikään ajokin suunnittelun osa-alue ole sinänsä heikko lenkki, vaan kulutusta voidaan pienentää merkittävästi vain parantamalla kaikkia mahdollisia tekijöitä kutakin, vaikka vain vähänkin.

Vastustava voima muodostuu periaatteessa kahdesta komponentista; ilmanvastuksesta ja vierintävastuksesta, jakautuen jokseenkin tasan näiden kesken. Vierintävastuksessa on monta erillistä vaikuttajaa joihin voidaan puuttua; ilmanvastus on taas kiinni lähes ainoastaan korin muodoista. Niinpä koria lähdettiin muokkaamaan kuten suuret nykyaikaiset auto- tehtaot : tekemällä CAD:n avulla tietokoneella kolmiulotteinen mallikuva.

REMMI V

14

Aluksi tutkittiin, mitä kaikkea korin sisälle on mahdutettava ja missä järjestyksessä ne tulevat olemaan käytön kannalta järkevästi sijoiteltuina. Näin määriteltiin "minimitila" joka tarvitaan. Tähän tilaan sisältyi luonnollisesti myös kuljettaja varsin niukkoine liikkumatiloineen. Tämän jälkeen muodostettiin ns. Pezierin yhtälöiden avulla lasketut, korin lopulliset pintamallit. Pezierin yhtälöt ovat eräänlaisia spline-yhtälöitä joiden avulla voidaan muodostaa käyriä jotka kulkevat tiettyjen kiinteiden pisteiden kautta mahdollisimman jouhevasti. Yhtälöt on aikanaan kehitetty lentokone- ja auto teollisuutta varten; vuoden alussa mm. Saab otti Uudenkaupungin tehtailla käyttöönsä ohjelmiston joka käyttää näitä yhtälöitä. Ei siis ihme jos automallit alkavat muistuttaa toisiaan....

Näin siis saatiin varsin nykyaikaisin menetelmin muodostettua tietokoneella malli uudesta korista. Korista tehtiin Tammer-neonin avustuksella pienoismalli "viipaloimalla" 3-uloitteinen mallikuva siiviksi ja leikkaamalla laserleikkurilla viipaleet muovilevystä. Pienoismalli viimeisteltiin tuulitunnelikokeiden avulla TTKK:n lämpötekniikan laboratoriossa ja tämän jälkeen vastaavalla "siivu"-tekniikalla rakennettiin uretaanilevyistä ja lasikuitupinnotteesta 1:1 suhteessa oleva lesti muotoon valmistusta varten.

Pituutta uudelle ajokille tulee 3,2 m leveyttä 0.5 m ja korkeutta n. 0.7 m .

Remmin suunnittelussa on vain yksi selkeä periaate : kulutuksen pienentäminen. Täten eivät esteettiset seikat, kuten ulkonäkö, sisustus, ajomukavuus tai huippuhienot tekniset rakennelmat vaikuta ratkaisuihin vaan ne ovat vain satunnaisia seurauksia kulutuksen pienentämiseen tähdättyinä. Toki Remmi on näistä ratkaisuistaan palkittu teknisillä erikoispalkinnoilla mm. Silverstonessa. Esimerkiksi etuakselisto tulee olemaan varsin alkeellisen näköinen eli etupyörät ovat jäykästi kiinni etuakselissa:

ohjaus tapahtuu akselia kääntämällä. Näin eivät pyörien eri kulmat aiheuta lisäkitkaa ja rakenne on kevyempi ja tarkempi kuin normaalisti autoissa käytetyt ratkaisut; toisaalta kovin tiukkoja mutkia ei tällaisella ohjauksella voi tehdä.

Uudet pienikokoiset vanteet ja erikoiskudoksiset renkaat, joiden avulla pienentyy sekä ilman- vierintävastus, ovat tulossa suoraan Italialaisvalmistajalta.

Ajokin painolla on myös tärkeä merkitys; mitä kevyempi, sitä pienemmät kitkat ja näin myös kulutus. Tämän vuoksi uusi kori laminoidaan Artekno oy:llä käyttäen osittain hiilikuituvahvisteita. Näin korista tulee riittävän jäykkä kantaakseen itsensä ilman painavia runkorakenteita; tuokossa valmistuva kori tulee painamaan reilusti alle 10 kg!

Myös moottori tulee kokemaan joitain muutoksia ennen kilpailukauden avajaisia: pääosin käytetään vanhaa moottoria ja sen hyviksi koettuja ratkaisuja, mutta polttoaineruiskun ohjaus ja sytytysmekanismi kaipaavat vielä parempaa häiriönsietokykyä ja kykyä kestää paremmin mekaanisia rasituksia.

Tärkeimpiä tehtäviä kesän alussa on uusien kuljettajien opettelu pihistys nikseihin ajotekniikassa sillä kokenut ja menestynyt Remmi-kuski Petri "Lede" Leskinen on viettämässä työharjoitteluvuotta USA:ssa.

Remmi-team / Arto Muikku

P.S. Remmi-team kiittää KoRKia yhteistyöstä ja onnittelee vuosijuhlaansa viettävää kilttaa. sama

III SUORITUSKYKY

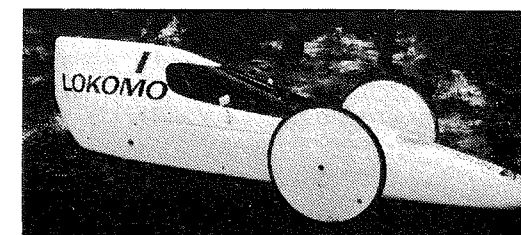
- pienin mitattu kulutus 0,132 l/100 km (Silverstone - 84)
- nopeus kilpailussa 25 km/h
- teoreettinen huippunopeus n. 100 km/h
- paino n. 40 kg (tankattuna, ilman kuljettajaa)

REMMI- TEAMIN KILPAILUT

Suomen mestaruus vuosina -78, -81, -84, -85

Ulkomaiset kilpailut sijoiutus (koko kilpailu/ opisk.luokka)

-79 Hockenheim, BRD	4./-
-80 Silverstone, England	4./1.
-81 Silverstone, England	-/2.
-82 Hockenheim, BRD	6./-
-83 Rotterdam, Holland	5./-
Silverstone, England	-/1.
-84 Silverstone, England	5./1.
-85 Paul Ricard, France	2./1.

REMMI IV

I ALUSTA JA KORI

- alumiiniputkirunko (30 x 1,5 mm)
- jäykkä etuakseli, Ackerman ohjaus.
- 2 erillistä vannejarrua takapyörään
- rengaskoko: edessä 24", takana 27"
- rengaspaine n. 10-11 bar
- 3-osainen lasikuitukori (polyesterihartsit)

II MOOTTORI JA VOIMANSIIRTO

- 66 cc, 4-tahtinen yksisyl. DOHC-moottori
- mäntää ja syl.kannen aihiota lukuunottamatta omatekoinen syl. mitat: 55x39 mm, iskusuhte 1: 1,41
- erikseen aseteltavat epäsymmetriset nokat
- polttoaineen ruiskutus:
 - suutin Kawasaki 1100
 - hammaspyöräpumppu, paine 1,2 bar
 - omatekoinen elektroniikkaosa
- transistoroitu puolasytytys
- akku 12V/6Ah
- sähkökäynnistys
- teho n. 1 kW/3000 r/min
- yksinopeuksinen ketjuvälitys, kytkin takanavassa, vapaakytkin

15

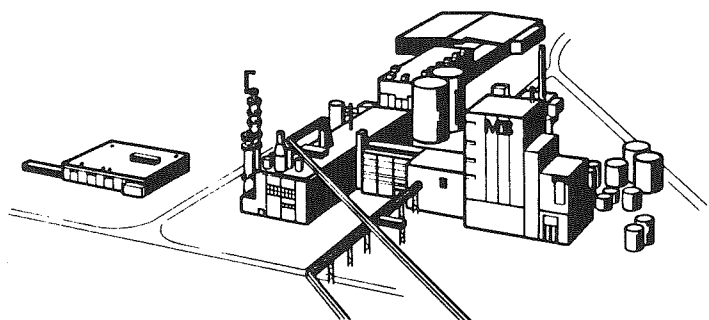
PROFFA, PROFFA, Sano suorat sanat

Haastattelussa Muovitekniikan laitos ja professori Pertti Törmälä:

- Koska ja mistä olet valmistunut?
 - Olen Helsingin puu- ja muovikemianlaitoksen kasvattaja ja olen myös sieltä tehnyt tohtorinväitöskirjan muovifysiikasta -74.
- Miten päädyit TTKK:n?
 - Tohtoroinnin jälkeen olin vähän aikaa puolustusvoimien tutkimuskeskuksessa tutkijana ja vuoden -75 alusta 8 vuotta kului materiaaliopissa ja muutama vuosi Tevalla professorina.
- Miten muovitekniikan laitos syntyi?
 - Jo 80-luvun alkuvuosina otettiin yhteyttä korkeakouluun teollisuuden taholta. Tällöin Neste halusi lähteä rahoittamaan silloisen epämetallisten materiaalien professorin muuttamista 'muoviprofessoriksi'. Korkeakoulu suhtautui myönteisesti, mutta tällöin lainsäädäntö oli vielä esteenä: koskapa virkaan oli nimetty henkilö, ei tätä virkaakaan voitu lähteä muuttamaan. Muutamien kommervenkien jälkeen epämetallisten materiaalien professori tuli avoimeksi ja tämän jälkeen voitiin virka muuttaa muovitekniikan professoriksi ja perustettiin myös oma laitos, koska muovien osuus oli paisunut suureksi. Tämä tapahtui syksyllä -84.
- Koska ensimmäiset opiskelijat otettiin sisään?
 - Vuoden -85 syksyllä eli nyt on ensimmäinen vuosi meneillään.

- Minkälaisia kasvupyrkimyksiä laitoksella on?
 - Small is beautiful! Tämän hetken lähtökuopista katsottuna tarkoituksena on kouluttaa 5-10 valmista DI:a vuodessa, tällöin kaikki saavat myös koulutusta vastaväätää työtä.
- Missä muualla Suomessa voi opiskella muovitekniikkaa?
 - Meillä Tampereella on lajissaan Suomen ainoa siis konepuolen ammattiaineena oleva muovitekniikan laitos. Tämän lisäksi kemiallisesti painottuneita linjoja on TKK:ssa, Abo Akademiassa, Helsingin yliopistossa ja joitakin DI-töitä tehdään jatkuvasti myös Lappeenrantaan (LTKK) samoin kuin Oulun yliopistossa on jonkin verran polymeerikemian. Kaiken kaikkiaan muovialan koulutuksen saaneita ihmisiä valmistuu Suomessa ehkä 50-60 vuosittain.
- Mitä sanoisit opiskelusta muovitekniikan laitoksella?
 - Opiskeluohjelma on melko tyypillinen koneosastolaisille tarkoitettu ohjelma. Tämä siitä syystä, että kemistejä valmistuu aika paljon ja täten täältä valmistuneilla on selvä markkinarako teollisuudessa. Tärkeää onkin, että valmistuneilla on hyvä koneinsinöörin pohjakoulutus. Mitään erikoisia valmiuksia ei tällä opiskelun aloittavalta edellytetä.

METSÄ-BOTNIAA PYÖRITTÄVÄT TOIMITTAMAMME:

AHLSTRÖM

KONEPAJATEOLLISUUS

- Kamyrr-keittämö
- Kamyrr-pesemö
- painelajittimet
 - Profile-seularummut
- kuitulinjan MC-pumput ja kemikaalisekoittimet
- kuivauskone
 - viira- ja puristinosa
- arkkileikkuri
- paalien käsittelylaitteet
- falling film haihduttamo
- soodakattila
- meesauuni

16

- Minkälainen osuus Suomen teollisuudessa on muoveilla?
 - Muoviteollisuuden osuus koko Suomen teollisuuden liikevaihdosta on prosentin (tai vähän yli) luokkaa. Voimakasta muovien käytön lisääntymistä tapahtuu koko ajan. Esim. teknisten muovien ja erikoismuovien käyttö lisääntyy länsimaissa 15% (±5%) vuosivauhtia. Täten asiantuntevista, muovien käytön hallitsevien ammattilaisten tarve metalliteollisuudessa kasvaa kautta linjan.
- Minkälaisia mielenkiintoisia muovien käyttökohteita tulee mieleesi?
 - Kaikki lujat ja keveät rakenteet ovat otollisia muovien käyttökohteita: lentokoneen rakennusteollisuus on lupaava teollisuudenhaara (länsimaissa) muovikomposiittien käyttöön. Autoteollisuudessa muovien osuus lisääntyy koko ajan. Nykyisin 70-80 kg/auto on muovia, Muovista on jopa kehitetty kokonaan muovinen moottori. Tulevaisuudessa moottorissa todennäköisesti on sekä metallia, keraamia että muovia. Polkupyöriä on jo maailmalla valmistettu kokonaan muovista, Ruotsalainen muovipolku-pyörä ei vain oikein menestynyt 1800-luvun design:in vuoksi.
- Minkälainen henkilökunta laitoksella on?
 - Laitoksen budjetista ulkoinen rahoitus kattaa yli 80 %. Palveluksessa on 1 professori, 1 apulaisprofessori ja 2 assistenttia. Lähes 30 työntekijää (DI-työt + lisensiaattityöt + väitöskirjat) työskentelee täyspäivätoimisena. Valtion rahoitus on yleensä suhteellisen vaatimaton. Tärkeimmät rahoittajat ovat Suomen Akatemia, Sitra, Neste OY:n säätiö ym.

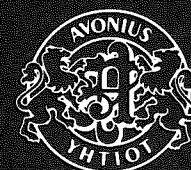
- Vastaako Korkeakouluopetus mielestäsi teollisuuden vaatimuksia?
 - Innostuneita ja luonteeltaan avoimia ihmisiä ainakin täältä tulee. Tiedollisesti on turha yrittääkään antaa viimeinen tieto, koska tietoa tulvii nykyään. Kaverit omaksuvat raudanlujat menetelmät millä tietoa hankitaan ja omaksutaan ja tätä tietä myös sovelletaan. Mielestäni Suomen teollisuus pitää Tampereelta valmistuneita diplomi-insinöörejä hyvinkin korkeassa arvossa.
- Mihin suuntaan aiot muovitekniikan laitosta kehittää?
 - Laitoksen laajuus on nyt varsin sopiva (määrällisesti). Laadullisesti on tietäkin aina kehittämisen varaa.
- Kelle muovitekniikka olisi hyvä sivuaine?
 - Tevalaisille, koska tevatteollisuus tulee muovistumaan, samoin koneensuunnittelun ja konepajatekniikan lukijoille. Myös hydraulikan lukijoille saattaisi olla hyötyä. Materiaaliopin lukijoille muovitekniikka on luonnollinen sivuainevaihtoehto.
- Onko muovitekniikan opiskelu 'putkiopiskelua'?
 - Siitä on tietoisesti pyritty pääsemään eroon.
- Mikä on ATK:n merkitys muovitekniologiassa?
 - Cad-Cam merkitys muotisuunnittelussa ja konstruktioiden suunnittelussa kasvaa jatkuvasti.
- Minkälaisia projekteja laitoksella tehdään?
 - Tällä hetkellä eräs mielenkiintoisimmista on liukenevat luunaulat. Näitä käytetään luunmurtumissa entisten metallisten ruuvien ja naulojen sijasta. Näitä on kehitetty vuodesta -78 lähtien. Vuonna -83 kehitettiin ensimmäisiä ja nyt niitä on jo teollisessa tuotannossa. Liukenevia luunauvoja käytettäessä säästytään naulojen poistolta ja leikkaus ja sairaslomat huomioon ottaen säästö on huomattava yhteiskunnalle.

- Mitä mieltä olet ulkomaanharjoittelusta?
 - Ainakin jatko-opiskelijoiden tulisi lähteä vuodeksi-pariksi Länsi-Saksaan, joka on ehkä kaikkein vahvin opinahjo tätä nykyä. (Jos tekee excursioita muuallekin kuin pubeihin-Bierstube)
- Mieliharrastuksesi?
 - Yrityshommat, lenkkeily, sauna ym.
- Mieliruokasi?
 - Hernekeitto ja pannarit.
- Mielijuomasi?
 - ISO huurteinen.
- Olitko harrastustoiminnassa opiskeluaikanasasi?
 - Excursioilla kävin varsin ahkerasti, varsinkin panimoexcursioilla. Suomen panimot tuli käytyä läpi -70 l. taitteessa.
- Miten vietät tulevan vapun?
 - Perheen piirissä.
- Mitä mieltä olet ALKO:n uusista muovipulloista?
 - Ainakin tulee vähemmän sirpaleita ja kun ALKO vielä tilaa meiltä liukenevat pullot, että ne ensimmäisen sateen sattuessa tai vaihtoehtoisesti muutaman kuukauden kuluessa tuotteen käytöstä muuttuvat bakteerille mieluisaksi ravinteeksi, niin sitten asia on reilassa!
- Mitä haluaisit sanoa Teemulle?
 - Työtä pelkäämättömille ihmisille löytyy kyllä viimeistöpäälle mielenkiintoisia hommia.

17

TEOLLISUUDEN TIETOJÄRJESTELMÄT

TIETOTEHDAS-RYHMÄ
AVONIUS OY

Pyhäjärvenkatu 5 A 33200 TAMPERE puh. (931) 112 777

SE ON LÄHTÖÄ NYT

Niin, sieltä se taas tulla kolistelee, opiskelijoiden, ainakin teekkarien, suurin juhla VAPPU.

Koska sana "teekkarivappu" on varsinkin I vuosikurssien opiskelijoille melko tuntematon, lienee syytä jakaa jonkinmoista infoa jo tässä vaiheessa. Tarkemmin vappusta puhutaan vielä myöhemmin.

Tamperelainen teekkarivappu alkaa jo muutamaa päivää ennen varsinaista aattoa, sillä silloin ilmestyy jo pitkään mainetta niittänyt vappulehti TAMPPI. Tällöin ulkopaikkakunnat joutuvat karmean TAMPPI tulituksen kohteeksi, kun ihmiset hirvitävissä rahapulassa yrittävät keinoja kaih-tamatta tienata viimeisiä vappurahoja kaupustelemalla kyseistä huumorivappulehteä, Tampereen valloitus alkaa muutamaa päivää myöhemmin.

Tänä vuonna aaton aattona järjestetään Hervantakeskuksessa jukebox-tempaus: tule ja kuule kauneimmat teekkarilaulut aidolla

Yhteiset vappujuhlat

tunteella ja oikealla sävelellä?! esitetty-nä. Eikä maksa paljon. Kaikki halukkaat voivat ottaa tempaukseen osaa.

Iltapuolella tämän vuoden Koneosaston loppuexursioryhmä järjestää pommaribileet, joissa tunnetusti menee lujaa ja jotka kestävät aamupuolelle yötä.

Seuraavana päivänä on vuorossa tupsulakien jako joko Hervannassa tai Keskustorilla. Samassa yhteydessä julistetaan vappurieha ja luvassa on muutakin pientä jäynää.

Itse aattoillaksi ei lieni vaikeeta keksiä ohjelmaa, esimerkiksi yo-kunta järjestää iltajuhlat klo 18 alkaen ja tänä vuonna onkin luvassa mielettömän hyvää ohjelmaa Ruotsista asti. Lippuja saa ainakin ylioppilaskunnasta. Keskiyöllä kaikki siirtyvät Tammerkosken sillalle (jossa sen heilin näkee ensi kerran jos ei ole jo aiemmin illalla tärpännyt...)

Suomi-neidon lakitukseen ja tässä vaiheessa phuksit saavat ensimmäisen kerran virallisesti painaa tupsulakin korvilleensa (muistakaapa ne käyttöohjeet tässä vaiheessa ilttaa; siis sikahumalassa lakki on syytä piilottaa, ettei sen maine kärsisi. Aina-kaan siitä ei saa juoda muuta kuin shamp-panjaa...)

Seuraavan aamuna maistuu suolainen silliaamiainen yliopistolla klo 11.00, johon phuksit kokoontuvat kulkuetta varten. Mainoskulkue lähtee liikenteeseen puolilta päivin ja varsinainen jokavappuinen koho-kohta eli TEEKKARIKASTE alkaa klo 13.00. Silloin phuksit kuolee, phuksit kuolee parlevuu.... Sauna on lämpimänä ja tekee ..hyvää itse kullekin hyisen kosken jälkeen.

Illalla voi vielä räppiä (esim. YO-talolla) ja vappu alkaa olla ohi. Tämänkin vapun järjestelyt noudattavat vahvasti vanhoja suuntaviivoja, mutta uudetkin ideat ovat vielä tervetulleita. Rupeea vaan olemaan jo vähän kiirus. Seurailleepe ihmiset ilmoitustauluja ja prujua. Sieltä selviää tässä lähipäivinä loputkin tärkeät jutut!

Kevätterkuin

Minna Koivumäki

kultt. vast.

HURMAA

**NYT PÄÄSEVÄT
KAIKKI
EETTERIIN**

TULE! NÄE! KOE!

Jotain aiwan uutta ja wiimesen päälle perinteistä:

JUST BEFORE MAYDAY

WAPPUBILEET

Tapahtumapaikka TTKK:n pommisuoja.
Tapahtuma-aika 29. huhtikuuta 1986.
Mieletön meno alkaa kello 19.30 ja jatkuu aina kello 3:een asti aamulla.
Sisään pääsee kello 21:een asti, joten muista tulla ajoissa.
Luvassa uskomaton määrä maailmankuuluja superartisteja:

*Kaksi discoa, kaksi DJ:tä
*"ISO MUSTA" DJ Waldemar Wallenius!!
*Pommarin toisessa osassa kunnan DISCO-DJ
*Bändinä Martin Easterbrook Quartet!!
*WIDEOITA!
*BUFFETTI!
Kaikki tämä ja paljon muuta wain 35,- FIM.

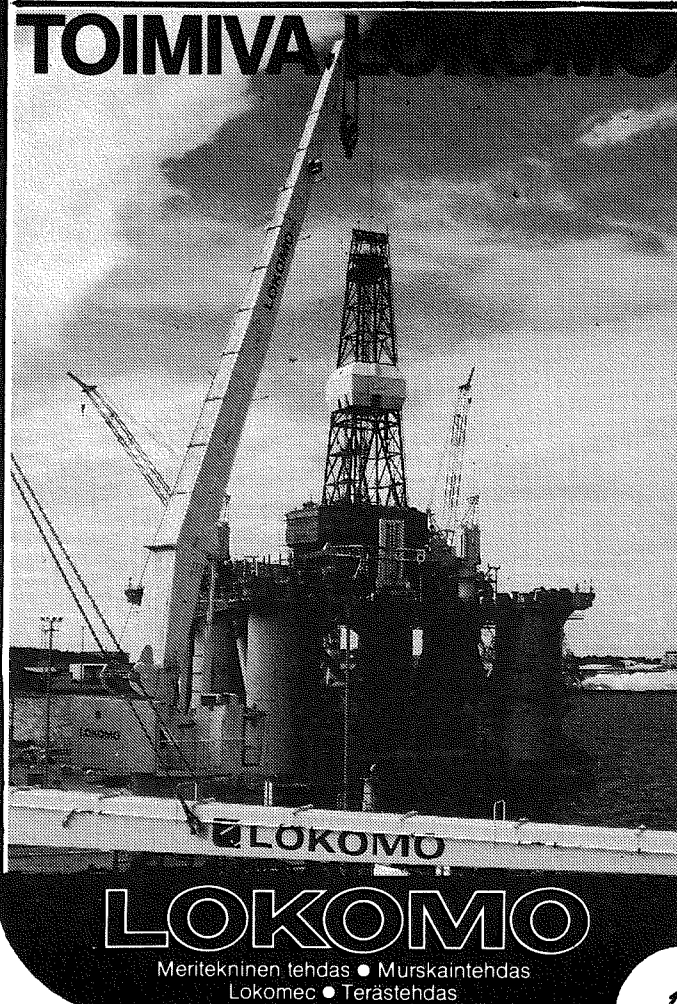
OSTA LIPPUSI AJOISSA !

Lippuja myydään mm. killoissa, mutta ei ennen bileiden alkua ovella.
OPM (omat pallot mukaan)!
Järjestää Wunderrunde.
(Bileiden tuotto menee kokonaisuudessaan...)

Myös meillä
NOKIA LLA
on katteena
vuosien
kokemus

NOKIA

Metsäteollisuus Kumiteollisuus Muoviteollisuus

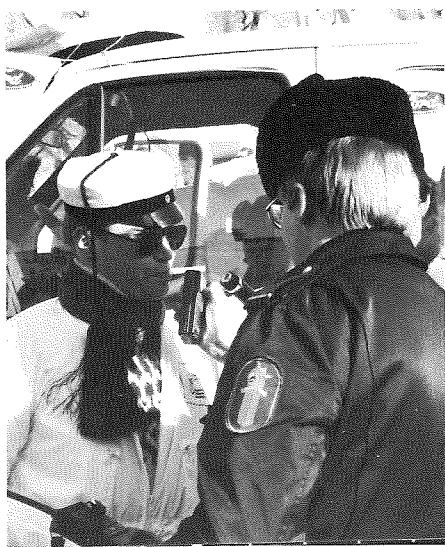
LOKOMO

Meritekninen tehdas • Murskaintehdas
Lokomec • Terästehtäs

Maaliskuussa kiivasta menoa

T T M K TURISEE JÄLLEEN !!!

Kestotestimme on sitten saatu onnellisesti loppuun. Vaikka itsekkin ennen testin alkamista hieman epäilimme sen onnistumista, saatoimme iloksemme todeta Transit-räskin sujuneen todella kivuttomasti. Niinpä varsinainen testi ajo saatiin päätökseen mukavasti aikataulun mukaisesti 31.3.

KEUHKOJEN TILAVUUSMITTAUS KÄYNNISSÄ

Vapamuotoiseen ajopäiväkirjaan oli tullut kiitettävästi paikoitellen jopa luettavaa tekstiä. Mahdollisuuksien mukaan koitamme saada juttuja sekkeämpään muotoon. Paras tapa tutustua runosuolen tuotoksiin on tulla TTMK:n kerhuhuoneeseen lukemaan alkuperäistä koostetta. Myös virallisemmat merkinnät, kuten tankkaukset oli kirjattu ilmeisen asiallisesti muistiin. Jopa legendaarisen kerho-Transumme ajopäiväkirja lienee ajan tasalla. Laskutamme ajot myöhemmin kuskeilta.

TRANSUA ON NIIN KIVA AJAA ETTÄ NAURAITAA

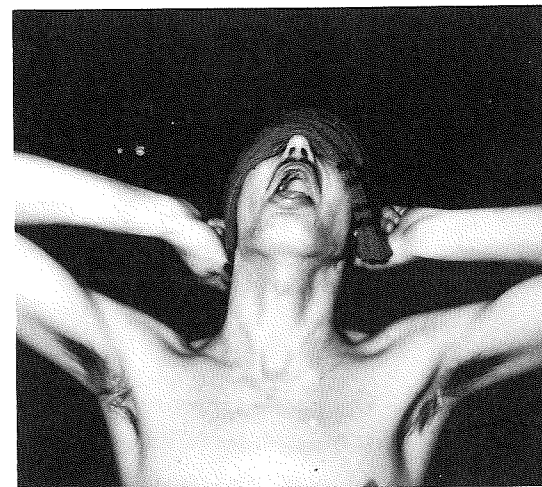

MÖKISSÄ NUKKUMAPAIKKOJA OLI NIUKASTI, MUUTAMA JOUTUI YÖPYMÄÄN RADION ALLA LIPASTON LAATIKOSSA

Olimme alitajunnassamme varautuneet rakentamaan vuokromökkimme lähes kokonaan uudelleen, mutta hämmästykseksemme talo oli vielä vankasti melko pystyssä testin päätyttyä. Pieniä yksittäisiä tyiskohtia lukuunottamatta asumus oli varsin kelvokkaassa kunnossa; korjauskuluihin tärväänny tuskin edes kahtatuhatta! Testaajat olivat omaksuneet juhlimisesta huolimatta varsin asiallisen linjan. Tavarointa ei esimerkiksi tietävästi ole liiemmin varastettu. Hyvä!

MENEKÖ

LIIAN KOVAA?

Nyt kun ajojen tapahtumat ovat vielä varsin hyvin surmanajajien paikoin maltaan pehmittämässä muistissa, on mitä mainioin tilaisuus kerrata tunnelmia TTMK:n järjestämässä testi-ajo-spekulointi-saunassa. Tilaisuus pidetään Teekkarisaunalla 22.4. alkaen klo 18.00. Kaikki testaajat ovat tervetulleita. Vettäiskää nimenne kerhon ilmoitustaululla olevaan saunalistaan. Taulu löytyy tietysti Konekiltahuoneen vierestä. Myös Fordin edustajia on tulossa xxxxx saunomaan.

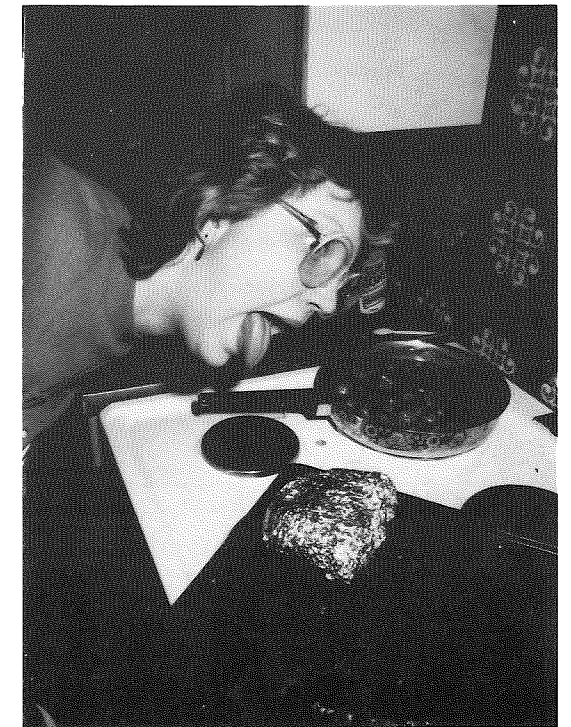
MATKALLA TAVATTIIN RUNSAASTI SILMÄATEKEVIÄ JA ISOKENKÄISIÄ (TÄSSÄ KENGÄNNUMERO 43). KUVASSA ZILLIACUS (SELKÄ KATSOJAAN PÄIN) HUOMATKAA MOOTTORIKERHON EDUSTAJAN RENTO TERVEHDYSOTE!

Testin varrelta voisi poimia joitakin merkittäviä tapahtumia. Testin kannalta tärkein oli tietysti startti. Rehtorimme Timo Lepistö ja apulaiskaupunginjohtaja Lars Zilliacus kastelivat tyylikkästi tulevan teekkariauton Lasolilla. Apunaan heillä oli melko tiivis paloruisku, jonka tulenelimoimiskyky oli jo varsin minimaalinen jopa vettä käytettäessä. Matkan aikana annoimme muutamia haastatteluja paikallisradioille. Lehtimiehiä pyöri myös sankoi koin joukoin (vrt. sopuli) auton ympärillä. Seura-lehden toimittajat ajoivat (matkustivat)mm. reitin edestakaisin taukoamatta. Fordin 60-vuotisjunlanäyttelyssäkin piti poiketa esittelemään ajokkimme hurjia ajo-ominaisuuksia.

Kamala ajatus

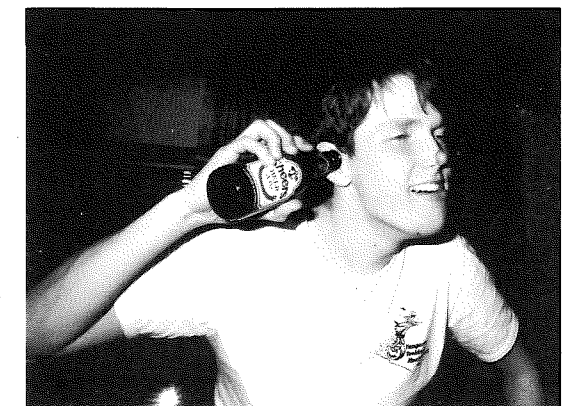

Tempauksen kruunasi testin loppuun sijoitettu ministeri Kaarina Suonion tapaaminen eduskuntatalon edustalla 4.4. Puheiden jälkeen tutustutimme hänet tampereilaisiin tapoihin tarjoamalla juhhalounaalla mustaamakkaraa sinapilla kevytmaidon kera. Hampaankolot huuhdottiin shampanjalla. Vie-raamme joi teekkarilakista meidän tyytyessä nauttimaan juomamme naisten jalkineista. Kiitokset Kaarinalle.

TÄMÄNKALTAISTA TAPOLAN MUSTAAMAKKARAA SYÖTETTIIN SUONIOLLE. KUVASSA KUITENKIN ERÄS KERHON NAISEDESTAJA MUSTANMAKKARAN LUMOISSA

TTMK voi vain kiittää ajoon osallistuneita hurjapäitä. Toivottavasti testistä jäi miellyttäviä muistoja varastoon. Vaikka ajo olikin ajoittain varsin hurjaa, voimme olla tyytyväisiä, ettei pienehköjen penkanpölistelyjen lisäksi sattunut mitään vakavampia haavereita.

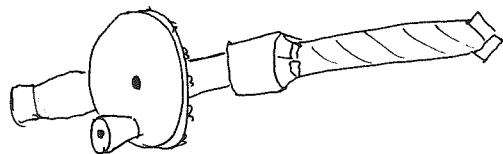
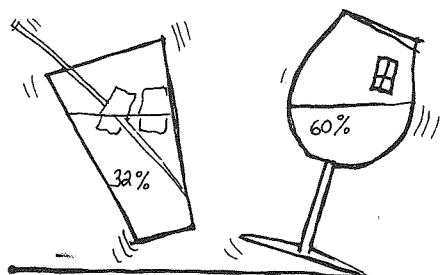
KUULEMISIIN: ARSKA / TTMK

"EMME TUNNE YHTÄÄN ASIAA, JOTA TÄLLAINEN PARANTAISI"

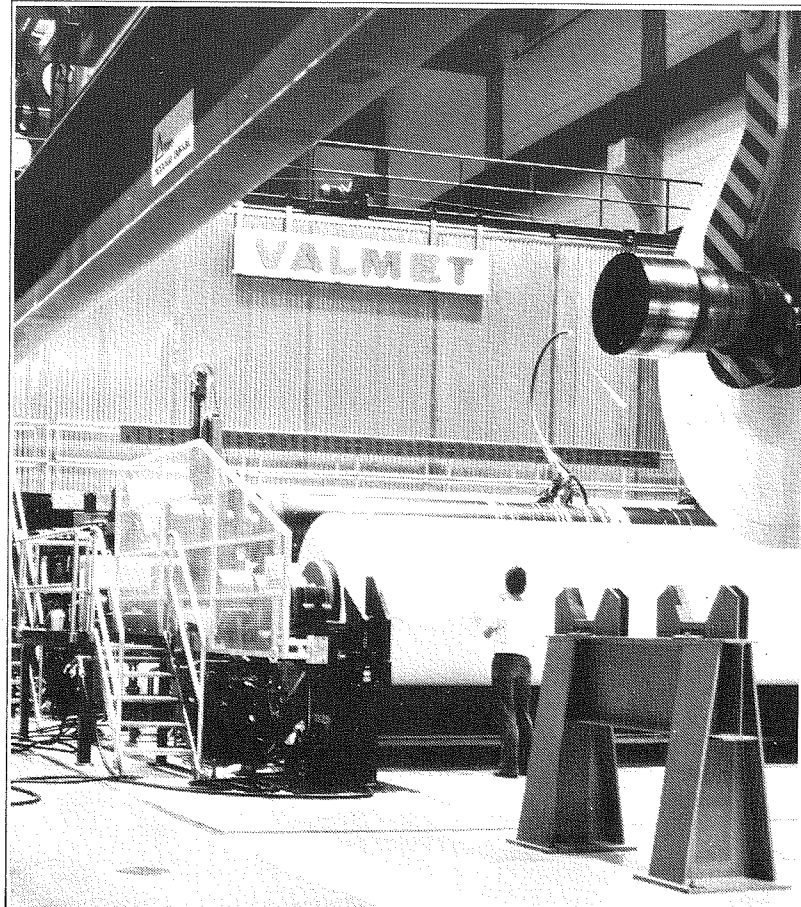
KAVITATION I SVERIGE MED

TREVLIGA MYSSOR

Suolainen merituuli lakaisi laivan kantta seurattessamme vuosisatojen takaisten hämäläisten heimoveljemme Tukholmanpolttoireittä. Ahtojäät kilisivät hauskaasti iloisenvärisissä laseissa.

Tukholmassa sijaitseva Atlas Copco on Tamrockin pahin ja ilmeisesti ainoa todellinen kilpailija. He valmistavat pneumatiikkaa, työkaluja, kallioporakoneita jne. Kaikkea ei voi muistaa. Vierailukohteena se oli mitä mainioin huipentuen puolalais-syntyiseen venäjä, saksa, puola, yms. kieliseen ruotsalais koomikkoon, joka toimi isäntänämme.

Tästä on kysymys.

Kokemus, suomalainen insinööritaito ja suunnittelujoustavuus yhdistyvät Valmetin paperikoneissa tyydyttämään paperinvalmistajien tarpeet ympäri maailman.

Suomen paperiteollisuus on luonut Valmetille mahdollisuudet kehittää pitkälle vietyä teknologiaa jonka avulla saadaan aikaan huippuluokan paperilaatua.

THE V OF THE **TVW** PAPER MACHINE GROUP

VALMET
Paperikoneryhmä

Valmet Oy
Paperikonetehtäas
PL 158, 40101 Jyväskylä 10
Puh. 941-295211 Telex 28213 valrpf

Jotain hämärää tässä on

Kavitaatio täytti renkaat ilmalla ja jyräytti sinisen Transittinsa uhkean moottorin käynttiin. Uhkarohkean matkan eteläisiin kohde oli Trollhätan, kuuluisa Saabin ja Volvon kaupunki. Saabilta jäi mieleen tehtaan portti, sillä etsiessämme Volvoa ek-syimme Saabin portille. Otimme uusien ohjeiden mukaisesti uuden suunnan auringosta ja suuntasimme lounas-koillisessa sijaitsevalle Volvolle. Täällä saimme hyvän turskalounaan ja tietää miksi Volvon hydraulipumppu on niin hyvä. Oi, jospa te tietäisitte.

"EMME TOIVO SALAISUUKSIA UDELTAVAN"

Riemullisen laulun raiskaaman luonnon keskellä jatkoimme navigointiamme. Piti löytymän rastille, jonka nimi oli, tai on se kai vielläkin, Linköping tekniska högskolan. Olo ei ollut kaikkein skarpein, sillä edellisena iltana (anteeksi hyppimiset ajasta toiseen) tutustuimme Linköpingin yöelämään med trevliga myssorna. Illalla siellä pystyi jopa tekemään jotain, mikä oli mahdotonta Trollhätanissa. Se on noin 50 000 asukkaan kaupunki ja siellä ei ollut kuin kaksi ravintolaa. Toiseenkin vaadittiin suorat housut ja ikää väh. 24 vuotta.

Linköping TH:ssa silmiinpistävää oli pikälle viety robottien tutkimus ja to-della siistit labrat. Niin ja se ettei puo-li kymmeneltä kuppilassa ollut muita kuin me. Outoa.

Sitten pistäydymme Korkkiruuvien pitkäaikaisen sponsorin, Mecmanin, Vangheradin tehtailta. Se oli tutustumiskohteena ehkä mielenkiintoisin. Näimme pneumatiikka venttiilien ja sylinterien valmistuksen alusta loppuun ja saimme kuulla mielenkiintoisia asioita tehtaasta tuotannonohjauksesta. Ja se lounas kruunasi koko kierroksen.

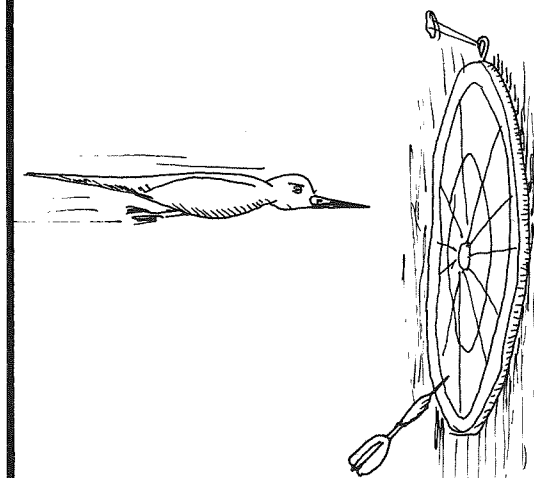
Niin olivat viralliset vierailukohteet juostu lävitse ja jäljellä oli enään Tukholma. Siitä ei ole paljoa kerrottavaa. Hei, kuka sammutti valot...

T: KAVITAATIO

TIKAN HEITOSTA

Minun mielestäni olisi kääpiön heitto sallittava sillä kääpiöt, ainakin minun tuntemani, osaavat esittää vastalauseen käsitte-lyyensä. Suurena eläinten ystävänä kieltäisin pikemmin tikkojen heittelyn, sillä se-hän on eläinräökkäystä jos mikään. Varsinkin, jos halutaan saada vähänkin vertailukelpoisia tuloksia, on tikalta katkaistava siivet ennen heittosuoritusta.

Suuri isännän ihailija

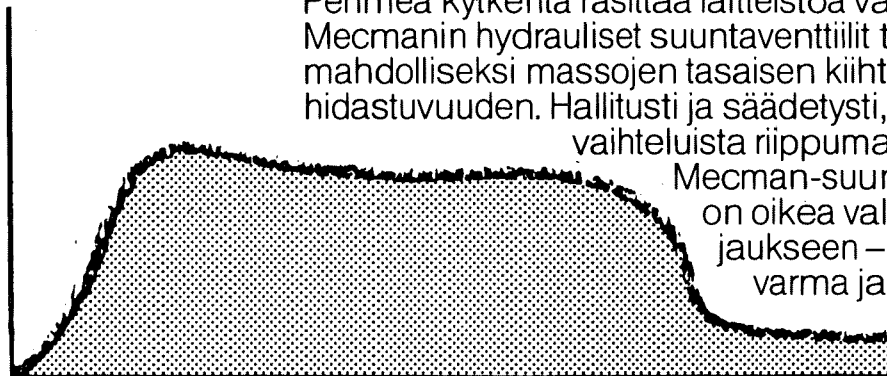

PEHMEÄ.. KYTKENTÄ

MECMAN - SUUNTAVENTTIILEILLÄ

Pehmeä kytkentä rasittaa laitteistoa vähemmän. Mecmanin hydrauliset suuntaventtiilit tekevät mahdolliseksi massojen tasaisen kiihtyvyyden ja hidastuvuuden. Hallitusti ja säädetysti, painevaihteluista riippumatta.

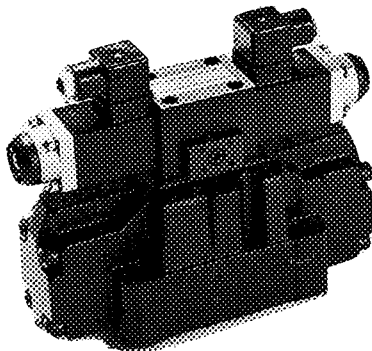
Mecman-suuntaventtiili on oikea valinta esiohjaukseen - toimintavarma ja taloudellinen.

Pehmeästi kytkeytyvä Mecman-suuntaventtiili

Tavallinen venttiili

TOIMINNASSA ON EROA. MECMAN-VENTTIILIN EDUKSI.

Haluan lisätietoja

Lähettäköö esite Ottakaa yhteys puhelimitse

Nimi: _____

Yritys: _____

Osoite: _____

Posti no: _____

Puh. _____

MECMAN

Oy Mecman Ab, PL 24, 02201 ESPOO 20

ESPOO TAMPERE VAASA OULU
Puh. (90) 423 155 Puh. (931) 33868 Puh. (961) 119 366 Puh. (981) 222 753